

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 listopada 2018 r.

w sprawie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2018 r. ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 11 w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy „, chyba że ustawa stanowi inaczej”;
- 2) w art. 11 w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „wierzycieli” dodaje się wyrazy „albo prawomocnie umorzono zobowiązania bez ustalenia planu spłaty wierzycieli”;
- 3) w art. 16 w pkt 2:
 - a) w lit. a, w ust. 3 skreśla się wyrazy „a także sporządzonych do dnia 30 września 2018 r. innych dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 tej ustawy,”;
 - b) w lit. b, w ust. 3b skreśla się wyrazy „a także sporządzone do dnia 30 września 2018 r. inne dokumenty, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 tej ustawy,”;
 - c) w lit. d, w ust. 7a skreśla się wyrazy „a także sporządzonych do dnia 30 września 2018 r. innych dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 tej ustawy,”;
- 4) w art. 16 w pkt 2 w lit. b, w ust. 3a wyrazy „albo podpisem zaufanym” zastępuje się wyrazami „, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym”;
- 5) w art. 19 w pkt 14 w lit. e, w ust. 1d we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „spisu” zastępuje się wyrazem „spisów”;

- 6) w art. 19 po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
„16a) uchyla się art. 156¹.”;
- 7) w art. 19 w pkt 19 w lit. a, ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zastępca syndyka, jeżeli został ustanowiony, składa syndykowi sprawozdanie w zakresie swoich czynności, obejmujące elementy wskazane w ust. 1, w terminach wyznaczonych przez syndyka. Syndyk składa to sprawozdanie wraz ze swoim sprawozdaniem sędziemu-komisarzowi.”;
- 8) w art. 19 w pkt 25 w lit. b, w ust. 1a wyrazy „albo podpisem zaufanym” zastępuje się wyrazami „, podpisem zaufanym, podpisem osobistym”;
- 9) w art. 19 w pkt 25 w lit. b, w ust. 1e wyraz „złożenia” zastępuje się wyrazem „wniesienia”;
- 10) w art. 19 w pkt 26, w art. 216aa w ust. 3 wyrazy „numer, rodzaj i oznaczenie organu wydającego dokument tożsamości” zastępuje się wyrazami „rodzaj i numer dokumentu tożsamości i oznaczenie organu, który go wydał”;
- 11) w art. 19:
 - a) w pkt 50, ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności postanowienia sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli obwieszcza się.”,
 - b) po pkt 50 dodaje się pkt 50a w brzmieniu:
„50a) w art. 370b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania

- skargi kasacyjnej obwieszcza się.”;”;
- c) w pkt 60, w ust. 2 skreśla się wyrazy „, postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej”;
- d) po pkt 60 dodaje się pkt 60a w brzmieniu:
„60a) w art. 491¹⁷ dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej obwieszcza się.”;”;
- 12) w art. 19 w pkt 58 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c i d w brzmieniu:
„c) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) NIP dłużnika, jeżeli dłużnik miał taki numer w ciągu ostatnich dziesięciu lat przed dniem złożenia wniosku;”;
- d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza wierzyciel, przepisów ust. 4 pkt 1a, 2 i 4–8 nie stosuje się.”;”;
- 13) w art. 24 w pkt 15 w lit. a, w pkt 1 wyrazy „przedsiębiorcą, jego” zastępuje się wyrazem „przedsiębiorcą.”;
- 14) w art. 24 w pkt 16 w lit. b, w ust. 3 wyrazy „omyłek na” zastępuje się wyrazami „omyłek w” oraz wyraz „listy” zastępuje się wyrazem „spisu”;
- 15) w art. 24 w pkt 29, w art. 196a w ust. 2 wyrazy „albo podpisem zaufanym” zastępuje się wyrazami „, podpisem zaufanym, podpisem osobistym”;
- 16) w art. 24 w pkt 29, w art. 196a w ust. 6 wyraz „złożenia” zastępuje się wyrazem „wniesienia”;
- 17) w art. 24 w pkt 29, w art. 196b w ust. 3 wyrazy „numer, rodzaj i oznaczenie organu wydającego dokument tożsamości” zastępuje się wyrazami „rodzaj i numer dokumentu tożsamości i oznaczenie organu, który go wydał”;

- 18) w art. 24 w pkt 44, w art. 275 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „spisu” zastępuje się wyrazem „spisów”;
- 19) w art. 25:
a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) uchyla się art. 24;”,
b) w pkt 13 w lit. b, w pkt 5 skreśla się wyrazy „, art. 24”;
- 20) w art. 26 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...) w art. 158 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister Sprawiedliwości tworzy system teleinformatyczny, obsługujący postępowania egzekucyjne i zabezpieczające prowadzone przez komorników, w którym jest prowadzona i przechowywana dokumentacja, o której mowa w art. 155 ust. 1 i art. 156, oraz są prowadzone konta, za pomocą których można wnosić pisma, jak również wykonuje zadania polegające na projektowaniu, wdrażaniu, eksploatacji, integracji, rozwoju i udostępnianiu tego systemu, zabezpieczaniu danych osobowych przetwarzanych w tym systemie oraz zapewnieniu możliwości wymiany danych między użytkownikami systemu, a w szczególności:”;
- 21) w art. 33 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–4 w brzmieniu:
„2. Przepis art. 19e ust. 3 ustawy zmienianej w art. 16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do sporządzonych do dnia 30 września 2018 r. dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 ustawy zmienianej w art. 15, innych niż wymienione w art. 19e ust. 3 ustawy zmienianej w art. 16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
3. Przepis art. 19e ust. 3b ustawy zmienianej w art. 16, stosuje się również do sporządzonych do dnia 30 września 2018 r. dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 ustawy zmienianej w art. 15, innych niż wymienione w art. 19e ust. 3b ustawy zmienianej w art. 16.

4. Przepis art. 19e ust. 7a ustawy zmienianej w art. 16, stosuje się również do sporządzonych do dnia 30 września 2018 r. dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 ustawy zmienianej w art. 15, innych niż wymienione w art. 19e ust. 7a ustawy zmienianej w art. 16.”;

- 22) w art. 34 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Likwiduje się Centralny Rejestr Restrukturyzacji i Upadłości.”;
- 23) w art. 36 w pkt 1 wyrazy „art. 25 pkt 10 i” zastępuje się wyrazami „art. 25 pkt 7 i 10 oraz”;
- 24) w art. 36:
a) w pkt 1 wyrazy „art. 33” zastępuje się wyrazami „art. 33 ust. 1, 2 i 4”,
b) w pkt 4 po wyrazach „ust. 7b” dodaje się wyrazy „oraz art. 33 ust. 3”.

MARSZAŁEK SENATU

W/Z

Maria KOC

Wicemarszałek Senatu

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2018 r. Senat rozpatrzył ustawę o Krajowym Rejestrze Zadłużonych i uchwalił do niej 24 poprawki.

Użyte w art. 11 ust. 1 i 2 sformułowanie „chyba że ustawa stanowi inaczej” – w celu wskazania, że od zasad przewidzianych w tych przepisach ustawa przewiduje wyjątki – jest zbędne. Po pierwsze oczywiste jest, że ustawodawca może przewidywać wyjątki od określonych reguł (§ 3 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zwanych dalej „ZTP”), a po drugie wyjątki od zasad zamieszcza się w akcie zgodnie z dyrektywą § 23 ust. 3 ZTP. W związku z tym, że art. 11 został skonstruowany z uwzględnieniem wskazanego przepisu ZTP, nie ma żadnych wątpliwości co do relacji pomiędzy ust. 1 i 2 i kolejnymi ustępami w artykule (**poprawka nr 1**).

W związku z tym, że art. 11 ust. 4 pkt 1 odnosi się również do postępowania, w którym nie ustalono planu spłaty wierzycieli, a zobowiązania dłużnika umorzono bez ustalania takiego planu, należy skorygować wprowadzenie do wyliczenia we wskazanym ustępie. Wprowadzenia do wyliczenia nie koresponduje z wyliczeniem. Dotyczy ono wyłącznie postępowania, w którym ustalony został plan spłaty wierzycieli (**poprawka nr 2**).

Zakresem art. 19e ust. 3, 3b i 7a ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym objęto również dokumenty, o których mowa w art. 69 ust. 1, 1b, 1f, 1g i 3 ustawy o rachunkowości (różnego rodzaju sprawozdania), inne niż wprost wskazane w wymienionych przepisach ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile zostały sporządzone do dnia 30 września 2018 r. W związku z tym, że art. 19e ust. 3, 3b i 7a ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym są przepisami materialnymi (regulują ogólne wzorce zachowania), a nie przepisami przejściowymi (nie rozwiązują one problemu intertemporalnego), kwestia, w jakim zakresie przepisy te znajdą zastosowanie do dokumentów wytworzonych do dnia 30 września 2018 r. powinna być uregulowana w przepisach przejściowych rozpatrzonej ustawy. Należy przy tym pamiętać, że prawidłowe umiejscowienie przepisu w strukturze ustawy jest warunkiem komunikatywności aktu w aspekcie wyszukiwawczym (**poprawki nr 3, 21 i 24**).

W związku z uchwaleniem przez Sejm ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (ustawa równolegle procedowana przez Senat) i wprowadzeniem do systemu prawa instytucji podpisu osobistego,

należy uwzględnić tę instytucję w nowych i znowelizowanych przepisach ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Jednocześnie w związku z różnymi terminami wejścia w życie poszczególnych przepisów oraz mając na uwadze, że ustawa o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw wejdzie w życie 4 marca 2019 r., problem powinien być rozwiązany dwutorowo, z jednej strony należy zmienić ustawę o Krajowym Rejestrze Zadłużonych, z drugiej zaś skorygować art. 6 ustawy o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Senat przyjął stosowną poprawkę). Analogiczna uwaga dotyczy dodawanych art. 216a ust. 1a ustawy – Prawo upadłościowe oraz art. 196a ust. 2 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (**poprawki nr 4, 8 i 15**).

Poprawki nr 5 i 18 mają charakter redakcyjny. W nowelizowanym art. 69 ust. 1d ustawy – Prawo upadłościowe we wprowadzeniu do wyliczenia mówi się o „raportach ze sporządzonych (...) spisu”. Powinno być „raportach ze sporządzonych (...) spisów”. Analogiczna uwaga dotyczy nowelizowanego art. 275 ust. 3 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne.

Na podstawie art. 156¹ ustawy – Prawo upadłościowe, postanowienie o wyznaczeniu syndyka obwieszcza się. Jednocześnie ustawodawca dodaje do art. 170 ustawy – Prawo upadłościowe ust. 7, który stanowi m.in., że postanowienie o powołaniu syndyka obwieszcza się. W związku z tym, że pojęcia „wyznaczenie syndyka” i „powołanie syndyka” oznaczają to samo, dodawany art. 170 ust. 7 dubluje rozwiązanie już istniejące. Mając na uwadze, że syndyka się powołuje, a nie wyznacza (wskazuje na to art. 156 ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe) oraz uwzględniając treść dodawanej regulacji, Senat proponuje w **poprawce nr 6** uchylenie dotychczasowego art. 156¹ ustawy – Prawo upadłościowe.

W myśl nowelizowanego art. 168 ust. 2 – Prawa upadłościowego, zastępca syndyka, jeżeli został ustanowiony, składa sprawozdanie w zakresie swoich czynności obejmujące elementy wskazane w art. 168 ust. 1. W przepisie tym ustawodawca nie określił, w jakim terminie zastępca syndyka jest obowiązany takie sprawozdanie złożyć oraz komu ma je złożyć. Aktualnie obowiązujący art. 168 ust. 2 przewiduje, że zastępca syndyka składa syndykowi sprawozdanie w terminie przez niego wyznaczonym. W celu uniknięcia wątpliwości co do terminu i sposobu realizacji obowiązku sprawozdawczego przez zastępcę syndyka oraz przyjmując, że wolą ustawodawcy jest, aby złożenie sprawozdania przez zastępcę syndyka następowało w takim terminie, aby syndyk mógł należycie zrealizować

ciążący na nim obowiązek, o którym mowa w art. 168 ust. 1, uchwalono **poprawkę nr 7**. W poprawce tej proponuje się dodatkowo utrzymanie dzisiaj obowiązującego rozwiązania, przewidującego, że syndyk jest obowiązany złożyć sprawozdanie zastępcy, wraz ze swoim sprawozdaniem, sędziemu-komisarzowi.

Uwzględniając m.in. art. 216a ust. 1 ustawy – Prawo upadłościowe, w nowym brzmieniu, mając na względzie, że w postępowaniu upadłościowym pisma się wnosi a nie składa, a także kierując się § 10 ZTP (zasada konsekwencji terminologicznej), przyjęto **poprawkę nr 9**. Analogiczna uwaga odnosi się do art. 196a ust. 6 dodawanego do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (**poprawka nr 16**).

Użyte w dodawanym do ustawy – Prawo upadłościowe art. 216aa ust. 3 sformułowanie „numer, rodzaj i oznaczenie organu wydającego dokument tożsamości” sugeruje, że organ wydający dokument tożsamości ma numer i rodzaj. Oczywiście jest, że chodziło o numer i rodzaj dokumentu tożsamości i oznaczenie organu, który wydał ten dokument. Analogiczna uwaga odnosi się do art. 196b ust. 3 dodawanego do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (**poprawki nr 10 i 17**).

W związku z tym, że art. 370a ustawy – Prawo upadłościowe reguluje kwestie postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli, a także mając na uwadze, że problematyka umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli uregulowana jest w art. 491¹⁴ ustawy – Prawo upadłościowe oraz, że w znowelizowanym art. 491¹⁴ ust. 2 (art. 19 pkt 60 noweli) przesądzono m. in., że postanowienie o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty będzie musiało być obwieszczane, uznano, że nowelizowany art. 370a ust. 4 nie jest zgodny z intencją prawodawcy. W ocenie Senatu, art. 370a ust. 4 ustawy – Prawo upadłościowe powinien dotyczyć wyłącznie kwestii postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli. Dodatkowo mając na uwadze, że skarga kasacyjna na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli uregulowana została w art. 370b a nie w art. 370a ustawy – Prawo upadłościowe, z nowelizowanego art. 370a ust. 4 należy wyłączyć kwestię obwieszczania postanowienia Sądu Najwyższego i przenieść tę regulację do art. 370b, jako właściwego merytorycznie. Analogicznego zabiegu należałoby dokonać w odniesieniu do nowelizowanego art. 491¹⁴ ust. 2. Część tego przepisu powinna być przeniesiona do art. 491¹⁷ (**poprawka nr 11**).

W myśl dodawanego do ustawy – Prawo upadłościowe art. 491⁵ pkt 1a, sąd w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności

gospodarczej będzie wymieniał również NIP upadłego, jeżeli upadły miał taki numer w ciągu ostatnich dziesięciu lat przed dniem złożenia wniosku. W związku z tym, uznano, że taką informację powinien zawierać również wniosek o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 491² ust. 4 ustawy – Prawo upadłościowe, przy czym nie będzie to dotyczyło wniosku składanego przez wierzyciela (**poprawka nr 12**).

Użyte w nowelizowanym art. 92 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne sformułowanie „oraz firmę, pod którą działa wierzyciel będący przedsiębiorcą, jego miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz adres” sugeruje, że sprzeciw co do pominięcia wierzytelności w spisie wierzytelności będzie musiał zawierać informację o miejscu zamieszkania albo siedzibie wierzyciela i jego adresie tylko wówczas, gdy wierzyciel jest przedsiębiorcą. W związku z tym, że intencją prawodawcy jest, aby informacje te musiał podawać każdy wierzyciel (do tego wniosku prowadzi analiza innych przepisów ustawy, np. art. 86 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, w nowym brzmieniu) oraz w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, Senat uchwalił **poprawkę nr 13**. W poprawce uwzględniono m.in. sposób sformułowania art. 240 pkt 1 i 245 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo upadłościowe, w nowym brzmieniu.

W związku z tym, że dodawany do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne art. 101 ust. 3 dotyczy spisu wierzytelności, a nie listy wierzytelności, przyjęto **poprawkę nr 14**. Poprawka ta dokonuje również korekty językowej.

Przepis art. 25 pkt 7 dokonuje zmiany przepisu zmieniającego ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. W związku z tym, że ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym utraciła z dniem 1 października 2018 r. moc obowiązującą (została zastąpiona przez ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce), art. 24 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw jest bezprzedmiotowy (nie można zmienić nieistniejącego). Mając na względzie poprawność legislacyjną rozpatrzonej ustawy oraz ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw, przyjęto **poprawki nr 19 i 23**. W poprawce nr 23 proponuje się, aby uchylenie art. 24 ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw nastąpiło z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wydłużenie okresu *vacatio legis* do 1 lutego 2018 r. jest niezasadne wobec faktu, że uchylany przepis jest bezprzedmiotowy od 1 października 2018 r.

W myśl art. 158a dodawanego do ustawy o komornikach sądowych Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb zakładania i udostępniania konta w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 158 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych, za pomocą którego można wносить pisma, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz możliwości składania jednorazowo wielu pism. Z art. 155 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych wynika, że istotą konta w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 158 ust. 1, jest zapewnienie uczestnikom postępowania dostępu do akt. Żaden przepis merytoryczny ustawy nie przewiduje, że jedną z funkcji konta jest umożliwienie wnoszenia pism w sprawie. Nowa funkcjonalność systemu teleinformatycznego powinna wynikać z przepisu merytorycznego ustawy np. z art. 158 ust. 1, a nie z przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego. Mając powyższe na względzie uchwalono **poprawkę nr 20**.

Ustawodawca przepisem dostosowującym – art. 34 kreuje Krajowy Rejestr Zadłużonych, jednocześnie nie eliminuje on skutecznie z systemu prawnego Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (CRRiU). Fakt, że CRRiU – pomimo jego utworzenia – nie zaczął działać nie oznacza, że instytucja ta nie weszła do systemu instytucji prawnych przewidzianych przez nasze prawo. Skoro ustawodawca aktem konwencjonalnym utworzył CRRiU, aktem konwencjonalnym przeciwnym powinien ten rejestr z systemu wyeliminować. Samo uchylene przepisu o utworzeniu CRRiU nie wystarczy. Przepis kreujący ma bowiem charakter jednorazowy, samoderogujący. Z dniem wejścia w życie art. 5 ust. 1 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne CRRiU został utworzony, a przepis kreujący ekspirował z systemu. Warunkiem skutecznego wyeliminowania CRRiU z systemu jest dodanie do ustawy przepisu dostosowującego, który formalnie zlikwiduje tę instytucję. Zabieg będzie miał oczywiście wymiar wyłącznie formalny. Niemniej zapewni on porządek w systemie instytucji istniejących w polskim prawie (**poprawka nr 22**).